

Jinonický KURÝR

**COTTON
BAR**

Nový nepasterovaný Gambrinus
„Hořký jako křen“
Otevřeno denně od 17 hodin
Rohatecká 50, Praha 5

www.jinonickykuryr.cz

redakce@jinonickykuryr.cz

BŘEZEN 2015

Číslo 18

Ročník III.

ZDARMA

MĚSÍČNÍK

WALTER ROYAL 12 V (1931) – DVANÁCTIVÁLCOVÝ ARISTOKRAT Z JINONIC

WALTER ROYAL PŘED JINONICKOU WALTROVKOU.

V dobách První republiky v Československu fungovaly desítky větších i menších automobilek, jež s ohledem na tehdejší výrobní počty i produkční postupy vyráběly nepřeberné množství automobilových modelů.

Konstrukční škola v Čechách a na Moravě měla již od počátku dvacátého století ve světě skvělý zvuk včetně aplikace nejmodernějších poznatků v aerodynamice (např. Wikov 35 „Kapka“ z počátku 30. let). Zajímavých vozů bychom u československých automobilek v období dvacátých a třicátých let našli nespočet a je třeba připomenout, že právě náš automobilový průmysl je jednou z výkladních skříní dnes často docela idealizovaného odkazu První republiky. V poslední době jsem psal o prestižních automobilech Cadillac V16 a Bugatti Type 41 Royale z přelomu 20. a 30. let, ovšem také československé automobilky měly ve stejné době na poli luxusních a rychlých aut co nabídnout...

U nás se v té době prokazatelně vyráběly alespoň dva modely opatřené dvanáctiválcovými vidlicovými motory, jež jejich továrny pasovaly do společnosti těch největších továren na světě. O dvanáctiválcích Tatra 80, jichž se vyrobilo několik desítek, je toho všeobecně známo docela dost, ovšem nejen na Moravě tehdy uměli dvanáctiválce: se svojí troškou do mlýna tehdy přišla také jinonická továrna Walter, když představila svůj Royal. Společnost Josef Walter a spol., s. r. o. byla hned po skončení první světové války „akcionována“ do podoby firmy „Akciová továrna automobilů Josef Walter a spol., Praha - Jinonice“.

V té době měla již společnost Josefa Waltera za sebou bohatou minulost motocyklů i leteckých motorů, ovšem mezi automobily s návratem civilní výroby po válce již úplně nenavázala na série vlastních konstrukcí. Jistě, byly zde skvělé modely třeba v podobě řady Walter 6B, ovšem vedení továrny

nakonec vsadilo převážně na licenční konstrukce Fiat zaváděné v „šlechtické“ hierarchii Regent, Lord a Princ.

Na podzimním pražském autosalonu v roce 1931 se však zjevil skutečný král: nesl všeříkající označení Walter Royal. Šlo o jasnou odpověď na rok před tím představený dvanáctiválec Tatra 80, ovšem jeho vývoj byl zahájen již dříve. Ovšem ještě před tím, než se brány pražského autosalonu otevřely, usedl závodník Jindřich Knap za volant prvního vyrobeného prototypu Walter Royal v podobě černé limuzíny s karoserií Pullman, aby se „na otočku“ podíval do Paříže. Vyrazil 5. listopadu a cesta Praha - Paříž - Praha. Knapovi trvala pouhých 18 hodin a vůz ji celou absolvoval na přímý záběr. Knap svůj Royal samozřejmě hnal, na rovných úsecích jezdil přes 140 km/h, čemuž odpovídala průměrná spotřeba 25,6 l/100 km a 0,6 l oleje/100 km.

Jiří Duchoň

Zdroj: autorevue.cz

INZERCE

U BŮČKA
restaurace

**Připravujeme novou
letní zahrádku s
grilem!**

Jinonický zámeček
www.restauraceubucka.cz
Rezervace na Tel.: 737 780 745

Barvy Jinonice

15% sleva
na tónované
barvy

Color Pod vodovodem 4, 158 00 Praha 5 - Jinonice
tel.: +420 777 715 809, e-mail: info@icolor.cz, www.icolor.cz

NA KAJAKU Z PRAHY DO SEVERNÍHO MOŘE – PŘEDNÁŠKA ZDEŇKA LYČKY

Přednáška se bude konat dne **8.4. 2015 od 19.00 v Restauraci U Majerů** (U Jinonického rybníčka 3a/602)
Z důvodu omezené kapacity doporučujeme místa předem rezervovat na
emailu: rezervace.prednasky.umajeru@gmail.com nebo telefonem **+420 602 281 315**

Celkem 881 kilometrů po stopách lachtana Gastona, královny Dagmar a mnoha dalších.

Zdeněk Lyčka v červnu 2014 nasedl v Praze do kajaku a po šestnácti dnech a 881 tvrdě odpádlaných kilometrech přistál u majáku Kugelbake v Severním moři. Touto výpravou po stopách legendárního lachtana Gastona, který během povodní v létě 2002 uplavál 300 km z pražské zoo až do Lutherstadtu Wittenbergu, a české princezny Markéty Přemyslovny, která se před více než osmi sty lety provdala za dánského krále Valdemara II. a odplula po Labi do Dánska, si Z. Lyčka splnil dávný sen. V době svého mládí nemohl takovou expedici uskutečnit kvůli absurdní německo-německé hranici, která do roku 1991 rozdělovala Labe na dvě části. Cestou poznal mnoho romantických zákoutí, ale zažil též nebezpečné chvíle uprostřed plavební dráhy obrovských kontejnerů za asistence metrových vln, průtrží mračen a ostrého severáku. Přijďte si jeho autentické vyprávění poslechnout!

Nakladatelství Argo právě vydává knihu Z. Lyčky **Na kajaku z Prahy do Severního moře**. Tato reportáž volně navazuje na autorovu prvotinu **Na lyžích napříč Grónskem** z roku 2012, která popisuje 600 kilometrů drsného lyžařského přechodu grónského pevninského ledovce.

Informace o autorovi

PhDr. Ing. Zdeněk Lyčka (1958) vystudoval systémové inženýrství na Vysoké škole báňské v Ostravě a moderní filologii se specializací dánština-angličtina na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Před sametovou revolucí pracoval jako programátor, v roce 1990 na-

stoupil na Ministerstvo zahraničních věcí. V letech 1991 až 1996 působil na česko-slovenském (českém) velvyslanectví v Kodani, v letech 1998 až 2002 byl ředitelem Českého centra ve Stockholmu a v letech 2008 až 2013 velvyslancem České republiky v Dánsku.

Od ledna 2014 je ředitelem úseku strategie a rozvoje Českých center. Překládá severskou a anglo-americkou literaturu a píše autorské texty. Spolu s Violou Somogyi získal tvůrčí odměnu v rámci Ceny Josefa Jungmanna

1998 za překlad Grónských mýtů a pověstí Knuda Rasmussena.

V českých, dánských, grónských, švédských a amerických médiích publikoval desítky článků a statí se severskou, kulturní a krajanskou tematikou. V létě jezdí na mořském kajaku a v zimě na běžkách. Čtrnáctkrát absolvoval Vasův běh ve Švédsku a v roce 2010 Arctic Circle Race v Grónsku. V roce 2011 přešel na lyžích grónský ledovec a v roce 2014 dojel na kajaku z Prahy do Severního moře.

Restaurace

U Majerů ŽIVÁ COUNTRY HUDBA

1. 4. a 15. 4. 2015

REZERVACE
251 612 775

vždy od 19 hodin

U Jinonického rybníčka 3a/602 | www.restauraceumajeru.cz

INZERCE

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ

ŠATNY

NÁBYTEK NA MÍRU

STAKO

- RODINNÁ FIRMA S 15-TI LETOU TRADICÍ
- KRÁTKÉ DODACÍ LHŮTY DÍKY VLASTNÍ VÝROBĚ
- GRAFICKÝ NÁVRH + KALKULACE ZDARMA
- JEDNODUCHÝ 3D ON-LINE NÁVRHÁŘ NA STRÁNKÁCH

Na všechny druhy
vestavěného nábytku

**SLEVA
33%**

STAKO NÁBYTEK NA MÍRU S. R. O.
ŠAFRANKOVA 1243/3
155 00 PRAHA 5
stako@stako.cz, www.stako.cz

PŘEDVÁDĚCÍ STUDIA:
PRAHA 5 – KOŠÍŘE, PLZEŇSKÁ 255/163, TEL.: 257 212 414
PRAHA 7 – HOLEŠOVICE, ARGENTINSKÁ 6, TEL.: 220 876 807

www.stako.cz
stako@stako.cz

PROKOPŠTÍ RYTÍŘI

ILUSTRACI FOT.

Každý kraj by měl mít své tajemství. Takové, které přijde k dobru vždy, když tma pohltí nízkopodlažní stavení z vepřovicových cihel, páte pivo je z poloviny prázdné (nebo plné, ale kdo z vás je v dnešní době optimista?), v krbu krásně praská a na formance se krásně vypráví.

Takové, které se s každým opakováním tu osolí, tam připeprí, a zkrátka nám tak pěkně zraje. Předává se z generace na generaci a vždy se najde posluchač, který s údivem na tváři tají dech a poslouchá zdánlivě nekonečný příběh o zakázané zóně kdesi v hustých lesích Prokopského údolí. A fakt, že to možná ani není pravda, v žádném případě neznamená, že se to nestalo.

Jen z toho, co jsem zaslechl za různými stoly jinonických restauračních zařízení, by se dal psát román. Jedna paní povídala a druhá se k ní s chutí přidávala, a tak náš příběh kvetl a košatěl, až se dohady o něm rozběhly tolika různými cestami, že i kdyby to bylo možné, dobrat pravdy nelze se. A aby toho nebylo málo, ono to možné ani není. Příběh o podzemním systému chodeb, skladů, velitelských štábů, ale také nemocnic nebo nádraží, je příběh veřejného tajemství. A pokud je alespoň desetina z fám, které se kolem betonových vrat vedoucích neznámo kam přímo z prostředka Prokopského údolí, pravdivá, není divu, že nepovolaným vstup zakázán a povolání drží jazyk pevně za zuby. Mohli by o něj totiž snadno přijít.

O Vánocích a krmítkách

22. 12. v letech dvoutisících až dvoutisících pátých jsem se účastnil nezapomenutelné tradice. S partou svých nejbližších přátel jsme vyráželi pod taktovkou postkomunistických vyučujících se zmrzlými úsměvy na tvářích konat dobro a nasýtit lesní zvěř. A kde jinde v našich rodných Jinonicích naleznete stromy, jež lze bezrestně a radostně ověsit pomeranči, než v bájném „Prokopáku“. A právě při těchto výletech jsem začínal registrovat, že se pod zmrzlou půdou, která příjemně křupala při každém styku s mými výstavními sněhulemi, děje něco neobvyklého. Tu a tam kdosi cosi pronesl. Tu a tam byla slyšet neuvěřitel-

nelná historka. Ve středu všech těch báchorek však pevně stál jeden jediný, nám tehdy velmi vzdálený, pojem. Armáda. Armáda České a nebo jakékoli jiné republiky.

Muži se zbrani v ruce, kteří prožívají svůj dvaadvacátý prosinec hluboko pod našima nohama a dělají cosi nepochopitelného, ale o to víc přitažlivě tajemného. A jestliže první výkřiky třídních šašků mířily ze začátku výpravy spíše pod pás obránců naší vlasti a zesměšňovaly představu obrovského podzemního komplexu, s každým dalším krokem utichaly a než se lesní stezka lemovaná opadanými stromy stočila prudce doleva a napojila se na rezavý drátěný plot omotaný ostnatým drátem, zmizely zcela.

Vzduch býval najednou chladnější a celá výprava osmiletých v čele s padesátiletou kráčkou vážně a rychle kupředu. A nikdo ať netvrdí, že mu mráz nejezdil po zádech, když si ti bystřejší z nás všimli, že neprostupná křoviska nacházející se na druhé straně plotu, jsou na metr vzdálenosti od něj úhledně strážena. Tak vznikal prostor pro pěšinu i na vnitřní straně plotu. Pěšinu, po které dnem i nocí prochází stráž s velkým huňatým vlčákem. Stráž, která rozhodně nehlídá jen několikahektarový pozemek skrz na skrz prorostlý zdřevnatělými keři.

Dohady, odhady

Spekulace okolo údajně největšího podzemního komplexu ve střední Evropě trvají už od dob tuhé totality. Oficiální zdroje však zarytě mlčí a situaci nelze osvětlit ani pomocí informací z druhé ruky. „Záložní objekt zvláštního významu, v současné době nepoužíván,“ zní nejčastěji z neoficiálních stran. Jak lze ale vysvětlit, že na pozemku objektu denně parkují vozidla a lidé, kteří se v jeho okolí pohybují, často vypráví o životě, jenž lze zahlédnout za plotem? Objekt je očividně plně probuzen. A nejčastěji skloňovaným smyslem jeho existence je hlavní sídlo armády ČR pro stav ohrožení, popřípadě velitelský štáb pro podobné prostory po celé České republice.

Ač nemoderní, má prokopský kryt údajně jednu zásadní výhodu. Díky své odolnosti je schopen čelit i moderním penetračním bombám. Slyšet jsou také názory o propojení krytu s okolím. Logickými by se mohly zdát podzemní cesty do dnes již téměř neexistující (ani fyzicky) továrny Walter. Podle některých však mohou chodby vést až do centra Prahy nebo dokonce na Hrad. Lze si tak představit podzemní komplex, v jehož sou-

sedství žijeme, jako místo pro evakuaci našich elit? Nebylo by to poprvé.

Zprava doleva, z ruky do ruky

Již od devatenáctého století se za našimi humny poblíž Hlubočep nacházel vápencový lom a kámen se v oblasti vojenského prostoru lámal až do 60. let minulého století. Za tu dobu mu ale přibýly i další aktivity. Druhá světová válka přivedla na naše území německé vojáky, které lom poprvé uchvátil. Jeho chodby a štoly využili pro stavbu podzemní továrny a mimo jiné zde vybudovali tři obrovské tunele, kde měl stát obrněný vlak. Ostatně překladové nádraží se má v komplexu nacházet dodnes a podle badatelů-amatérů stojí stále také zmíněné tunele.

Přehnal se válka a Němci zmizeli. Několik let zůstal objekt bez pozornosti vládních garnitur, ale hned po únoru 1948 sem zavítala nová lidově demokratická armáda. Ta zde měla zkoušet zbraně a skladovat materiál, ale místo se nakonec nezdálo vhodné. Do šedesátých let se tak v okolí prokopského jezírka dál poklidně lámalo. A právě tehdy, v dobách tuhnoucí studené války, se armáda – tentokrát – Československé socialistické republiky vrátila. A vybudovala zde kryt, ve kterém skladovala suroviny pro případ nouze. Celý komplex pak měl sloužit jako evakuační prostor pro představitele totalitního režimu a jejich přátel v případě jaderné války.

V osmdesátých letech prošel komplex zásadní přestavbou a zmínky o něm se postupně vytrácely. V posledních pěti letech do něj údajně nevkročil jediný civilista.

Miň je víc

Ani historii vojenského komplexu nelze pokládat za učebnicová fakta. Co se pod zemí dělo posledních pětadvacet let, je pak vyložené záhadou. A zdá se, že není nikdo, kdo by byl schopen ji rozlousknout. Dokládá to má oblíbená historka o externí firmě, která byla najata na opravu výtahového systému prokopského krytu. Její pracovníci prý byli vyzvednuti na smluvném místě a bez možnosti vizuálního kontaktu s okolím převezeni přímo na místo vykonání úkolu. Po celou dobu prací byli střeženi a poté, opět bez možnosti kochati se krajinou, odvezeni pryč.

Takovýchto informací lze jen cestou od pošty ke kurtům nasbírat celou řadu. Díky tomu je buzen dojem, že o tajemných prostorech ukrytých v lesích okolo Jinonic víme vše. Faktem ale je, že existuje jen hrstka těch, kteří opravdu něco vědí. A tak je to správně, protože každý kraj má mít své tajemství. My ho máme, my ho střežíme a my ho čas od času i tvoříme. A zrovna včera, ještě než mi pěna spadla, jsem zaslechl, že v podzemí mezi stále ještě opadanými stromy Prokopského údolí odpočívá jaderný reaktor...
Jan Rys

VÁLKY MEZI „KOŠÍŘÁKY“ A „SMÍCHOVÁKY“ – DOKONČENÍ

KOLONIE ARIZONA.

...Najednou za námi zazněl jakýsi radostný pokřik, který nám hned pozvedl bojovou náladu: „Jarda Procházka je tady.“

Jarda byl starší kluk než my a byl to „blázen a cynik“. Většinou jsme se ho báli, ale jako bojovník byl k nezaplacení. Vůbec se nebál a bylo mu jedno, co se mu stane. Vrhł se mezi nás a popadł cihlu. My jsme házeli kameny menších velikostí, protože přece jen jsme se báli, abychom nezpůsobili nějaký větší úraz (i když rozbitá hlava byla každou chvíli, ale co by to bylo za kluka, který neměl alespoň jednu rozbitou hlavu). Popadł tedy cihlu a hodil jí na plochu a zasáhl jednoho „košířáka“ do hlavy. Ten hned padł a z hlavy mu tekla krev. Útok se zastavil, ale Jarda vzal další cihlu a zasáhl dalšího do nohy, který také upadł. Byl jak nepřítel a nepřátelé se začali bát a ustupovali, ačkoli jich bylo víc než nás.

Vtom dorazil Jarda Šperk, který byl taky považován za blázna. Měl prak a v kapse kuličky z ložísek a koňské šrouby, kterými střílel, a to bylo jak z pistole. Teď už se nepřátelé dali na útěk a my jsme jednoho zpozdilce zajali. Přivázali jsme ho ke stromu a začali vyslychat, co je s našim kamarádem. Nechtěl nic říct, když v tom přišel Jarda Šperk, namířil mu prak na čelo a řekl mu: „Kde je (jméno už jsem zapomněl). Zeptám se tě jen jednou.“ On neodpověděl a Jarda ho střílel kuličkou rovnou do čela. Hned mu začala téct krev a vysypal i to, co nevěděl. Vítězství bylo naše. Na chvíli.

Mnohým z nás se však už tento způsob války přestával líbit, protože už přesahoval takové to klukovské válčení, přesto se však potvrdilo, že mnohdy jeden bojovník, který nezná strach, může porazit několikanásobný počet nepřátel.

Tak to byla jedna z mnohých válek, které se odehrávaly v této oblasti a které jsem se přímo zúčastnil a je to také jeden úsek historie staré Prahy, protože podobné války se odehrávaly i v jiných pražských čtvrtích, ale myslím, že „košířáci“ zde jednoznačně vedli.

Potvrzení teorie, že jeden udatný zmůže neuvěřitelné

Nepíše rád o válkách a rvačkách, ale když už jsem o tom začal, tak ať se čtenář dozví o věcech, které se nikde jinde nedoče.

Když jsem později boxoval, měl jsem mezi boxery mnoho přátel. Mnozí byli mírumilovní, jiní zase bojovní a každou chvíli se někde poprali. Každopádně jsme byli kamarádi a většinou jsme ve rvačce byli grandí.

Tehdy ještě karate a jiné bojové sporty nebyly, a tak boxer většinou ve rvačce vyhrál. Já jsem pro rvačky moc nebyl a také jsem navštěvoval noční podniky jen velmi zřídka. Raději jsem se dobře najedl a vyspal. Nicméně se zde musím zmínit o dvou kamarádech boxerech, kteří sice nebyli opilci, ale jejich hlavní zábavou byly rvačky. Sami je sice nevyvolávali, ale ona se příležitost vždy našla.

Oba byli boxerští mistři. Jednou šli sami dva na zábavu na Střelecký ostrov a jeden z nich měl ruku v sádře. Byly tam poněkud početné party, které se navzájem znaly a podporovaly se. Co se stalo? Milan tancoval a Jirka seděl, když najednou Jirka zjistil, že vstávají nějakí výrostci a hrnou se na parket. Rychle tam šel a samozřejmě – Milan se pral. Přišel k němu značně větší kluk a uhodil ho kvůli holce, která prý byla jeho. Nepočítal s tím, koho má před sebou. Dostal „levou, pravou“ a šel k zemi. To už se ale na něho vrhlo asi deset kluků a začali ho „bombardovat“ hlava nehlava. Milan byl v boxerském krytu a rozdával rány, po kterých asi čtyři kluci zůstali na zemi.

Další nápor však už nemohl zvládnout, a proto se do toho vložil Jirka, který byl znám velmi silným úderem levačkou, kterou měl ale v sádře. Rozdával tvrdé údery znásobené sádrou, která samozřejmě praskla. Stoupli si zády k sobě a probíjávali se ven. Útočníků bylo podle nestranných odhadů až šedesát. Když se Jirka probíjoval až ke schodům, zjistil, že Milan zůstal dole a že ho povalili a nakopali pod stůl, kde ho dále kopali. A teď přijde to hlavní. Utéct nebo se vrhnout pro kamaráda? Rozhodl se okamžitě. Vrhł se do vřavy a probil se až ke stolu, kde zvedl Milana pravou rukou a znovu se probil zpět až k východu. Když to neviděly desítky svědků, nikdo by tomu nevěřil. Vyprávěli, že to byl pohled, jak Jirka držel Milana pravou rukou a levá pracovala jako lokomotiva a za ním leželo několik útočníků na zemi. Mně to do dnes připomíná situace těch výše zmíněných válečníků, kteří svou odvahou a obětavostí napsali příběhy hrdinství.

Jiný druh hrdinství

S odstupem času jsem se na tyto události díval zcela jinak. Byly to zážitky z mládí, ale kromě kamarádství v boji nemělo toto hrdinství nějaké zvláštní morální hodnoty. Byly to vlastně různé druhy násilí. Uvědomil jsem si to, když jsem kdysi uhodil svého posledního soupeře v nočním podniku levým hákem, až udělal kotrmelec ve vzduchu. Řekl jsem si: „Jaké hrdinství? Vždyť trénuješ sílu úderů několik let, tak co jsi si vlastně dokázal?“ Pak jsem se styděl.

Časem jsem poznal, že jsou vyšší morální hodnoty, ale ne tím, že bych si myslel, že jsem teď lepší než jiní. Jsem stále stejný, ale snažím se hledat spíše pokoj a chovat se pokud možno vlídně. Moudré biblické přísloví říká, kde je pravá síla a odvaha: „Kdo je pomalý k hněvu, je lepší než silný muž, a kdo ovládá svého ducha, než ten, kdo dobývá město.“

Jaroslav Boudný

TIRÁŽ

JINONICKÝ KURÝR

ČÍSLO 18, ROČNÍK III.

ŠÉFREDAKTOR

SVATOPLUK BARTOŇ

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA,

GRAFICKÁ ÚPRAVA

MARTIN JAROLÍMEK

EDITOR

MILAN LOUCKÝ

KOREKTURA

JANA TÁTEROVÁ

KULTURA

LUBOŠ KŘIVANEC

BLOGER

JAN RYS

SPORTOVNÍ REDAKTOR

LUBOR MÍREK

SPRÁVA WEBU

ONDŘEJ BÁLINT

ADRESA REDAKCE

ZÁLUSKÉ 94/49

PRAHA 5 – JINONICE

158 00

KONTAKT

redakce@jinonickykuryr.cz

dopisy@jinonickykuryr.cz

608 745 433

608 806 202

 JINONICE LIVE

VYDAVATEL

SVATOPLUK BARTOŇ B+B

PRAHA 5, ZÁLUSKÉ 94/49

PSČ 15800

IČO 40850226

Vychází v nákladu

4 500 ks měsíčně.

Rožnášeno do:

3 150 doručovacích adres

1 350 firem v regionu

NA NIŽE UVEDENÉM ÚČTU

PŘIJÍMÁME DOBROVOLNÉ FINANČNÍ

PŘÍSPĚVKY URČENÉ K PODPOŘE

JINONICKÉHO KURÝRA

BANKOVNÍ SPOJENÍ

2400410577 / 2010

FJO BANKA

MK ČR E 21243

HOST MĚSÍCE – JAN BARTOŇ, COTTONBARISTA DRUHÉ GENERACE

JAN BARTOŇ, COTTONBARISTA DRUHÉ GENERACE.

Jinonická garáž, cotton, bar, báreček, bar v nudli a mnoho dalších přezdívek má suterén na adrese Rohatecká 50, Praha 5, Jinonice

Kdy se bar poprvé otevřel?

Já si to přesně nepamatuji, ale myslím, že je otevřen od července 1993. Takže již přes dvacet let.

Otevřeno přes dvacet let, gratulace, prý to původně měla být autodílna?

Taky jsem to tak slyšel, táta to rozjel s kamarádem, krátce opravovali auta a chodilo za nimi prý pár lidí na kus řeči. Tak koupili pípu a chlazení na pivo. Začala sem chodit mládež z ulice a dědové se džbánkem. A tím to pravděpodobně začalo.

První bar v Jinonicích zůstane legendou?

Doufám, že jo, ale není to někdy sranda a trochu náročný dělat po nocích. Začátky tu prý byly krušné, hromada dělníků z různých zemí se sem stahovala po zavírací době jinonických restaurací, ta doba je našťástí pryč. Dnes si lidé přijdou za pivkem, ale jsme tu hlavně pro Jinolidi. (smích)

Čím to je, že si to tady oblíbí vždy mladší generace?

To nevím, ale asi tím, že většina lidí, co za mnou přijdou, jsou kamarádi. Můžeš si tu říkat, co chceš – tedy pokud se to líbí Karlosovi –, přepínat programy televize, brouzdat internetem, hrajeme tu hry přes LAN a Xbox, všichni se spolu znají. Občas se tu učím na zkoušky a vždycky tu je někdo, s kým můžu pokecat. Takový jinonický obyvák. Mladší nebo starší generace, každý si tu dělá to své.

Jaké čepujete nyní pivo a jaká je minulost?

To nevím, nejsem moc fanoušek piva, ale byl tu Staropramen,

Bernard, Krušovice. Nejvíce jsem tu ale snad točil oblíbený Gambrius desítku a pak také Plzeňskou dvanáctku, občas i Kozel 10. Teď se tady točí nepasterované pivo Gambrius.

Legendární vyprávění je, jak samotná nastartovaná motorka proletěla od vchodu a přistála až dole u baru, kde bylo plno lidí, je to pravda?

No je to tak, to bylo hustý, pracovala tu zrovna moje teta. Je jen štěstí, že to dobře dopadlo. Odnosl to jeden stůl, fakt štěstí.

No jo, někdy se ti zapne sama televize, jindy ti připadá, že by vedle tebe někdo seděl, nevím, jak to popsat. Dokonce, v prázdném baru létaly pivní tácky, jako by je někdo hodil, to jsem nikdy nepochopil, našťástí jsem tu nebyl sám, takže nejsem paranoidní blázen.

Tak se povídá, že se tu někdy dějí zvláštní věci, co je na tom pravdy?

No jo, někdy se ti zapne sama televize, jindy ti připadá, že by vedle tebe někdo seděl, nevím, jak to popsat. Dokonce, v prázdném baru létaly pivní tácky, jako by je někdo hodil, to jsem nikdy nepochopil, našťástí jsem tu nebyl sám, takže nejsem paranoidní blázen.

A co vlastně ta záhada v Cotton baru?

Tak to bylo asi tak, že se vlastně ze srandy napsala detektivní povídka na pokračování, která měla mít opravdu pravdivý námět, docela jsem koukal, kolik lidí tátovi volalo a vyptávalo se, co se tam vlastně děje. (smích)

Budete v létě opět grilovat?

Tak určitě, léto je na to přímo ideální, pochoutky budeme vymýšlet s Honzou Rysem, jsme už sehraná dvojka na občasně dobrotu, které tu připravujeme.

Co plánujete do budoucna?

Plánujeme koupit fotbálek a dát ho do formanky (vstupní místnost) na turnaje, možná šipky, zrychlit naši Wi-Fi a hlavně koupit plynovou

bombu na pivo. Na léto pak hlavně zprovoznit klimatizaci, protože pak to bude úplně o něčem jiném.

A nějaká rekonstrukce už proběhla?

Ano, minulý rok jsme vybourali staré a nepotřebné příčky v horní místnosti, nastěhovali pohodlné gauče, které se nám zase tolik neosvědčily, tak tam zůstal jen jeden. Staré selské lavice a stoly jsme také vyměnili za pohodlnější menší a multifunkční stoly a židle kavárenského typu. Další úpravy interiéru nás ještě letos čekají.

Slyšel jsem o projektu promítání ze starých kino pásů, je to tak?

Ano, ale to jsme s kamarády už dlouho přemýšleli, že bychom chtěli v Jinonicích kino. Ne nějaké multikino, ale aby mělo duši. Bar nám přišel, jako super prostor, tak jsme sehnali promítačku a připravujeme se na léto. Budeme promítat na různých místech v Jinonicích venku. Potřebujeme ještě různá povolení, ale v tom spoléháme právě na tátu.

Otevřeno máte jak?

Otevřeno je od 17 hodin do odchodu posledního hosta, ale máme v plánu otevírací dobu trochu upravit.

Kolik lidí se tam vlastně vejde?

Myslím tak okolo čtyřiceti, v létě nám snad vyjde stůl před bar, který se bude muset sklídit po 22 hodině. Chtěli bychom hlavně mít klid mezi sousedy, raději méně lidí a na pohodu.

Jaký je další sortiment ve vašem baru?

Tak klasika, panáky levnějších i dražších cenových kategorií, víno bereme z vinotéky Matěj. Občas něco dojde, ale snažím se už, aby tomu tak nebylo. Já piji Bombay Sapphire Gin.

Řekni mi něco na závěr...

Co bych ti měl ještě říkat, mějte se hlavně všichni krásně.

Hodně štěstí!

Rozhovor vedl Martin Jarolímek

Dne
20. 2. 2015 odešel
naš dobrý kamarád
Milan Pařík
ve věku
nedožitých 67 let.
Špágr, odpočívaj
v pokoji.

FK MOTORLET – VSTUP DO JARNÍ ČÁSTI SOUTĚŽÍ

Fotbalisté Motorletu vstoupili do jarní části sezony s padesátiprocentní úspěšností.

V době uzávěrky tohoto vydání mají za sebou mužstva Motorletu dvě úvodní jarní kola soutěží. Jen mladší dorostenci zatím odehráli pouze jedno kolo. Mužstva U17 i U16 své zápasy s Benešovem vyhrála. Ostatní uspěli na padesát procent. Vždy jedno vítězství, jedna porážka.

Už 7. března začala sezona pro divizní A tým. Hned v úvodním kole však přišla porážka s Lovosicemi 0:1. Za týden cestovalo mužstvo do Chomutova, kde si svěřenci trenéra Kmocha spravili chuť a odvezli si vítězství 2:0. Jak na tom mužstvo opravdu je, ukážou následující zápasy, kdy změří své síly s týmy z čela tabulky. Doma s Brozany a venku s Neratovicemi.

Rezervní tým nejdříve překvapil vítězstvím v Chlupáčích 4:0, aby vzápětí v dohrávce 16. kola utrpěl debakl 1:6 s Královicemi. Na takový zápas se musí rychle zapomenout a v dubnu nasbírat důležité body a odpoutat se z pásma ohrožení sestupu.

Starší dorostenci v jarním startu podlehl těsně v Mostě domácímu týmu 3:2. Druhé jarní kolo zvládl a doma porazili Doubravku 2:1. Aktuální šesté místo a 31 bodů na kontě dává re-

álný základ úspěšné sezony a předpoklad vyvarování se případných sestupových starostí.

Starší žáci U15 a U14 mají za sebou rovněž dvě kola. Mužstvo kategorie U15 nejdříve prohrálo v Táboře a ve druhém jarním vystoupení na domácím hřišti porazilo Čáslav. To jejich mladší kamarádi U14 dokázali oba zápasy vyhrát, aniž inkasovali jedinou branku a naopak soupeřům jich nasázeli celkem 9! Soutěže starších žáků čekají ještě dvě kola. Pak se tabulka rozdělí na dvě poloviny a další jarní fáze bude pokračovat dvoukolovým systémem s šesti mužstvy. Už teď je jasné, že naše mužstva budou jaro dohrávat ve slabší skupině mužstev ze 7. až 12. místa.

Přijďte fandit a podpořit naše mužstva. Fotbal v Jinonicích si to zaslouží!

Lubor Mírek

foto: Lubor Mírek

JAK MIZÍ WALTROVKA

INZERCE

FOTO – SVATOPLUK BARTON

PROGRAM ZÁPASŮ FK MOTORLET PRAHA NA DOMÁCÍM HRŠTI V JINONICÍCH V DUBNU

Pondělí 6. dubna, 16.30

Pražská teplotárenská přebor
Motorlet B - Radotín

Sobota 11. dubna, 10.00

Česká liga staršího dorostu
Motorlet - Varnsdorf
Divize skupina B, 16.30
Motorlet - Úvaly

Neděle 12. dubna, 16.30

Pražská teplotárenská přebor
Motorlet B - Kolovraty

Sobota 25. dubna, 17.00

Divize skupina B
Motorlet - Nové Strašecí

Neděle 26. dubna, 17.00

Pražská teplotárenská přebor
Motorlet B - SK Střešovice

NÁBOR HRÁČŮ

FOTBALOVÝ KLUB MOTORLET PRAHA
POŘÁDÁ STÁLÝ NÁBOR HRÁČŮ
ROČNÍKŮ

1998, 1999, 2000, 2001, 2002,
2003, 2004, 2005, 2007, 2008
A 2009

BLIŽŠÍ INFORMACE NA TEL.:
775 177 552, 775 152 165

INZERCE

KOSMETIKA KARIN

KOSMETIKA

MANIKÚRA

PEDIKÚRA

K Rovinám 558, Jinonice, Praha 5

Tel.: 774 067 199

e-mail: karinferstl@seznam.cz

www.kosmetika-karin.webnode.cz

Big and Beautiful®

BUTIK PRO BOUBELKY 42-58

PODNIKOVÁ PRODEJNA JE ZDE!
BUSINESS PARK KOŠÍŘE
JINONICKÁ 80, PRAHA 5
BUDOVA B

PARKOVÁNÍ V AREÁLU
MHD BUS ZAST. POD ŠMUKÝŘKOU

WWW.BIGANDBEAUTIFUL.CZ

NYNÍ SLEVY AŽ 50%!
PLATÍ DO VYPRODÁNÍ ZASOB!

Bazárek dětských pokladů

Velký sál TJ Sokol Jinonice

25. 4. 2015 10.00 – 18.00

Přijem zboží do komise bude probíhat ve vestibulu TJ Sokol Jinonice.

Čtvrtek 23. 4. 2015 od 15.00 do 18.00

Pátek 24. 4. 2015 od 9.00 do 12.00

Možnost pronájmu vlastního prodejního místa!

Veškeré info a návody na www.provetrejtekrine.cz

Telefon: +420 602 195 951

Email: provetrejtekrine@seznam.cz

VZPOMÍNKY JINONICKÉ PATRIOTKY

Musím reagovat na Váš článek z Jinonického kurýra „Vzpomínky jinonického patriota“, neboť ve vašich vzpomínkách není vůbec zmiňována část Jinonic od křižovatky „U pošty“ do spodní části Jinonic k bývalému Motorletu (Waltrovce). Vždyť tady žilo hodně lidí - jak v bývalé kolonii Tresorie, tak i v rodinných a nájemných domech. I v této části měli jinoničtí obyvatelé zajištěné služby a možnosti nákupu.

V ulici U Waltrovky č. 9 byly potraviny, které fungovaly cca do roku 1972-74, kde se říkalo „U pana Jiráka“. Já jako dítě jsem pana prodávče obdivovala, jak rychle psal číslice na papír a počítal, vždy nosil šedivý pracovní plášť a s každým zákazníkem prohodil pár zdvořilostních slovíček. Každému zákazníkovi spočítal účet 2x: jednou ze shora a pak pro kontrolu zezdola. Vše psal tužkou a tu tužku, aby ji měl při ruce, si dával za ucho, kde se mu nádherně vyjímal, neboť to byl úplně holohlavý pán. Zároveň měl i takový notýsek, kam zapisoval nákupy na dluh, to se stávalo občas lidem před výplatou.

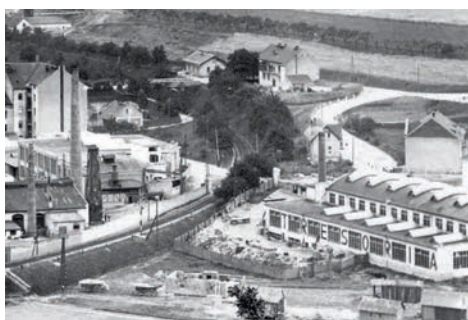
Další prodejna potravin byla v ulici „Na Hutmance“ až za železničním přejezdem v budově Waltrovky, kde sídlilo vedení společnosti. Byly to potraviny v tu dobu s bohatým sortimentem a se službami pro pracující ve Waltrovce i pro ostatní občany. Kdo šel do práce a potřeboval nákup, dal prodavačkám nákupní tašku, kde měl seznam věcí, co potřeboval nakoupit a po práci to měl připravené k zaplacení a k odnesení domů. Tento obchod byl hodně využíván i maminkami, co dávaly děti do podnikové školky, která stála naproti obchodu v ulici Na Hutmance. Školka fungovala do té doby, než se postavila nová a větší podniková školka v ulici Peroutkova, dříve Liebknechtova.

Tyto potraviny mě jako dítě fascinovaly. V dopoledních hodinách přišly svačičkářky z Waltrovky a měly v rukách velké dřevěné bedny s úchyty pro ruce, v kterých měly postavené popsané bandasky, a prodavačka jim do nich nalávala z konve mléko. V tu dobu nebylo balení mléka v malém, jen v litrovém balení ve skleněných lahvích, tak se do prodejny objedнала velká konev mléka a pak se odměřovalo naběračkou do těch bandasek pro dělníky ke svačině. Další zajímavost pro nás v dnešní době nepochopitelná byla, že se v těchto potravinách prodávalo vážené máslo - také především na svačiny pro dělníky v továrně. Potraviny fungovaly do sedmdesátých let, než pak postavili v areálu Waltrovky samoobsluhu, která bohužel sloužila jen pro zaměstnance Waltrovky. Pro občany Jinonic po uzavření této prodejny byla na návrh Občanského výboru v akci „Z“ postavena samoobsluha „U pošty“. V tu dobu každý zde bydlící občan považoval za čest jít dobrovolně pomáhat pracovat na stavbě této prodejny. Brigády or-

ganizovaly místní Občanské výbory a pamatuji si, že se tam chodilo pomáhat hlavně o sobotách a nedělích.

Poznámka editora Milana Louckého: Ahoj Nad'o, jsem rád, že nám píšeš! Já jsem taky byl s tátou na brigádě několikrát, už tehdy se mi zdálo, že soudruzi navrhli prodejnu nějakou malou nebo prostě šetřili místem. To se projevilo tehdy, když se do této prodejny nasadily pojízdné košíky - a nikdo se v ní ani nehnul. To snad pak byl důvod pro to, aby byla zrušena a místo ní vyrostl jeden či dva z moderních domů komplexu U Kříže.

Další prodejna byla masna v ulici Do polí na rohu domu číslo 13 „U Boudníků“, kde prodejna zase fungovala pro možnost nákupu občanů a pracujících v továrně Waltrovka. Tato masna fungovala do konce sedmdesátých let, kdy byla nahrazena pojízdnou prodejnou masa. Ta přijížděla vždy jednou týdně na dvě hodiny a přivážela objednané maso pro zákazníky z přechodného týdne. V této době nebyl problém sehnat a objednat si to, co každý potřeboval, nemuselo se běhat po obchodech a shánět nedostatečné zboží.

POHLED Z VRCHU NA TRESORII.

Další služba byla v ulici Puchmajerova a to sklenářství a rámování „Pana Křížka“, které fungovalo cca do roku 1989. **Pozn. editora ML:** Býval jsem zde pečený vařený, protože se mi podařilo několikrát rozbít ve škole okno, takže si cestu z Tyršovy školy tehdy ještě višňovým sadem velmi dobře pamatuji. Tuším, že pan Křížek mi zasklil osm vysklených oken, osmkrát jsem doma dostal od táty na zadek, deváté vysklené okno bylo ve „Staré škole“ (Waldorfská), což bylo o dost dál, než z „Nové školy“ (Tyršova). Takže mi tenkrát školnice, tuším paní Vaňková, půjčila vozík, aby mi to líp ubíhalo. A když jsem přišel domů, zase byl sekec. Ono totiž padesát korun za opravu vyskleného okna tehdy bylo docela dost peněz...

Když obyvatel Jinonic potřeboval nový květináč, zašel si do ulice U Pastoušky, kde byla výroba květináčů a keramických vajíček - podkladků pro slepice v družstvu Keramo. Před znárodněním tuto továrničku vlastnili Červenkové a Růžičkovi, kterým byl po roce 1989 areál vrácen a provoz výroby ukončen. Zůstala jen vzpomínka v podobě velkého komínu, ze kterého - když se topilo - pod vypalovací pecí šlehaly plameny. My dě-

ti vždy byly strašeny, že se čerti žení a budou odnášet zlobivé děti. Dnes je areál pronajímán různým firmám a pavlačový dům, kde dříve bydleli dělníci, co pracovali ve výrobě květináčů, je zrekonstruován a pronajímán k bydlení nájemníkům.

Pro stavební materiál - cihly - si obyvatelé mohli zajet do místní cihelny nad jinonickým nádražím, která fungovala do roku 1990. Zároveň v době největšího rozvoje cihelny byla vedena i sem vlaková vlečka z jinonického nádraží. Ještě k vlakové vlečce - ta také byla postavena do areálu továrny Waltrovka a byla funkční cca do roku 1992. V Jinonicích bychom našli snad poslední dřevěné závory přes trať. Tyto závory se pravidelně zvedaly do osmdesátých let, aby se mohly převážet výrobky - letecké motory - z jedné části továrny do druhé. Část továrny Waltr před závory v ulici Na Hutmance se nazývala „Tresorka“, proto i název dělnické kolonie Tresorie. Tato část továrny byla po roce 1992 odprodána vedením Waltrovky a vznikaly tam nové výrobní provozy firem HVM. Plazma, která se zabývá vývojem, konstrukcí a výrobou vakuových a povlakovacích zařízení, a Aviko, zabývající se vývojem a výrobou kontrolních i měřících automatů.

Také z vyprávění babičky vím, že v ulici Do Polí fungovala do roku 1948-1950 soukromá benzinová pumpa, kterou provozovala paní Chrtková. Dnes bychom po ní nenašli už žádné stopy, po roce 1988 byl rodinný domek zbořen pro zamýšlené rozšíření železniční tratě a silnice. Dnes je zde aspoň kousek zeleně, který chrání domy v této oblasti od hluku a prachu vznikajících při demoličních pracích v areálu Waltrovky.

Snad budou moje postřehy a vzpomínky někomu užitečné, žiji zde 54 let a vše podstatné mám v paměti. V čem jsem si nebyla jistá, konzultovala jsem s matkou, která jako učitelka v Tyršově škole toho z historie této části hodně věděla.

Bc. Naděžda Čermáková, rozená Fleková

Pozn. editora ML: Na Nad'u i její maminku, paní učitelku Flekovou, si moc dobře pamatuji. Co si ale pamatuji nejvíc, že - když měla paní učitelka službu v kuchyni - jsem musel jíst i přišerný rozmrazený špenát z pytlíku přichystaný s vejcem. „Loucký, už to máš snědený?“, říkala paní učitelka Fleková. A já, špenát v kapsách, v penálu, ale hlavně v ústech, takže jsem vypadal jak křeček, jsem zakýval hlavou, aby neviděla na vyduté tváře. Odevzdal jsem tátu a šup ven! A jen já vím, proč stromky na hřišti vedle jídelny tak dobře rostly. Chodil jsem je tam zalévat kaší ze železem. Od té doby se na špenát v této konzistenci nemůžu ani podívat!

Restaurace U Majerů

Otevírací doba

Denní nabídka	10:30 – 14:00
Po – Pá	10:30 – 21:00
Sobota	10:30 – 21:00
Neděle	10:30 – 21:00

V případě zájmu hostů otevřeno do odchodu předposledního hosta :)

Denní nabídka
Svatby, oslavy a firemní akce
Rozvoz obědů
Nekuřácká část
Letní zahrádka
Klimatizace
Wifi
Extra salonek
Bezbariérové
Parking
česká kuchyně
nekuřácký salonek (20 osob)
Salon s krbem (50 osob)

REZERVACE
251 612 775

U Jinonického rybníčka 3a/602 | www.restauraceumajeru.cz

 neuron
online

INTERNETOVÉ PŘIPOJENÍ SE STEJNÝM DOWNLOADEM I UPLADEM

Výhody obousměrně rychlého připojení ocení běžný uživatel především při odesílání fotografií, videí, nebo přístupu ke vzdáleným souborům v cloudu.

Krom toho, díky naší používané technologii šetříte spotřebu elektrické energie – pro naše připojení k Internetu nepotřebujete žádný modem, takže si můžete ze svého účtu za elektřinu škrtnout až 50 Kč měsíčně.

KONTAKTUJTE NÁS A OSTATNÍ UŽ ZAŘÍDÍME.
Na základě plné moci vyřídíme výpověď stávající smlouvy
a vrátíme případné technické zařízení.

+420 722 701 091
www.neuron-online.cz

Sponzor barevného čísla.